

РЕШЕНИЕ

№ 1631

гр. Пловдив, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XV СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мариана Ил. Димитрова

при участието на секретаря Мария Ив. Пеева
като разгледа докладваното от Мариана Ил. Димитрова Гражданско дело № 20225300101468 по описа за 2022 година

Делото е образувано по искова молба, подадена от Й. А. В., с ЕГН *****, съдебен адрес- ***** адв. А. против „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление на дейността : гр. София, район “Витоша“, ЖК „Малинова долина“, ул.“Рачо Петков Казанджията“№4-6.

С изпълнителен лист, издаден в полза на „Про Кредит Банк /България“ АД на 22.08.2010г. въз основа на заповед за незабавно изпълнение №5287/22.08.2010г. по ч. гр.д. № 8067/2010г. на ПРС, ищецът е осъден да заплати на кредитора суми, произтичащи от договор за кредит. За събиране на сумите по посочения изпълнителен лист е образувано изп. д. № 20107570400536 на ЧСИ А. с рег. №757 на КЧСИ, с район на действие- ОС-Пловдив, като към 26.08.2021г. се претендират следните суми: сумата от 19 128,22 лева; сумата от 21 876,62 лева- законната лихва върху главницата и сумата от 3 216,35 лв.- такси по чл.26 ТТР към ЗЧСИ.

На 17.12.2014г. с договор за цесия „Про Кредит Банк /България“ АД е прехвърлило посочените вземания на ответника „ЕОС Матрикс“ЕООД, който е конституиран като взыскател по изпълнителното производство .

Ищецът твърди, че не дължи на ответника посочените суми, тъй като

са погасени по давност. От образуването на изпълнителното дело през 2010 г. до датата на сключване на договора за цесия- 17.12.2014 г. не са били извършвани изпълнителни действия и делото е прекратено *ex lege*. Наред с това сочи, че не са осъществени никакви действия по принудително изпълнение в продължение на повече от 10 години след издаване на изпълнителния лист, които могат да прекъснат погасителната давност. Предвид изложеното, ищецът иска от съда да признае за установено, че не дължи на „ЕОС Матрикс“ ЕООД сумите по изпълнителен лист, издаден на 22.08.2010г. по ч. гр.д.№ 8067/2010г. на ПРС, и които суми представляват вземания- предмет на изп. д. № 20107570400536 на ЧСИ А., а именно: сумата от 19 128,22 лв., съставляваща олихвяема сума; сумата от 21 876,62 лв.- законната лихва върху главницата, както и сумата от 3 216,35 лв.- такси по чл.26 ТТР към ЗЧСИ.

В едномесечния срок по чл. 131 от ГПК ответникът „ЕОС Матрикс“ ЕООД е подал отговор на исковата молба, чрез упълномощения процесуален представител адвокат К.. Посочва се в отговора, че погрешно в цената на предявения иск са включени разноските по изпълнителното дело. Ищецът няма правен интерес от самостоятелен отрицателен установителен иск относно претендираните такси и разноски в процеса и по изпълнителното дело, тъй като при евентуално уважаване на иска, като законна последица от недължимостта на основните вземания следва и недължимостта на разноските по образуването изпълнително производство и производството по издаване на изпълнителен лист. Изложено е, че не е обосновано цената на иска да се формира от законни лихви, а от това да се определя и родова подсъдност. С оглед изложеното, се прави възражение, че делото не е подсъдно на ПОС, съобразно правилата на родовата подсъдност. Ответникът е изразил становище и за неоснователност на предявения иск. Не оспорва обстоятелствата досежно възникнало валидно облигационно правоотношение и настъпилото частно правоприемство, чрез сключения договор за цесия. Твърди, че изпълняемото право и правото на принудително изпълнение в случая не са погасени. Въз основа на издадения изпълнителен лист и подадена молба от кредитора е образувано изп.д. №536/2010 ЧСИ А.. Давността по отношение на вземането е прекъсвана с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ. Поддържа, че до постановяване на

ТР № 2 / 2013 г. на ВКС на дата 26.06.2015 г. са били приложими постановките на ППВС № 3 / 1980 г., които следва да се съобразят при решаване на процесния спор. Искането е искът като неоснователен да се отхвърли.

Съдът, като се запозна с материалите по делото и събраните доказателства, намира за установено следното:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439 от ГПК.

По делото е приложено заверено копие от изпълнително дело № 536/2010 г. по описа на ЧСИ А.А.. От книгата по същото се установява, че изпълнителното дело е образувано по молба на „ПроКредит Банк (България)“ АД, който се легитимира като вискател по силата на издадена Заповед № 5287 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК от 22.06.2010 г. и издаден въз основа на нея изпълнителен лист срещу длъжниците В.В., И.А.В., Й.П. В., Й. А. В., В.П.К. и И.Д.Т..

С молба с вх. № 1166/04.05.2015г., подадена по ИД 536/2010г., дружеството ответник - „ЕОС Матрикс“ ЕООД е поискало да бъде конституирано като вискател по изпълнителното дело, като се легитимира като правопреемник на първоначалния кредитор, по силата на извършено прехвърляне на вземането чрез Договор за цесия от 17.12.2014г.

С молба вх. № 1363/23.08.2021 г., новоконституираният вискател е поискал налагането на заповед върху притежаваната от ищеца банкова сметка в Банка ДСК АД, наложен със заповедно съобщение с изх. № 1460/26.08.2021г. по регистъра на ЧСИ А.А..

Във връзка с така установената фактическа обстановка, съдът намира, че предявеният иск е основателен и като такъв следва да се уважи, поради следните съображения:

В т. 10 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2013 г., ОСГТК е прието, че когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години и изпълнителното производство е прекратено по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК (чл. 330, ал. 1, б. „д“ ГПК отм.), нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно

изпълнително действие.

С цитираното тълкувателно решение се преурежда въпросът за спирането и прекъсване на давността по време на висящ изпълнителен процес, разрешен в Постановление №3/1980г. на Пленума на Върховния съд.

Прекъсването на погасителната давност е поставено в зависимост от активността на кредитора, който цели да получи удовлетворяване на вземането си.

Следва да се отбележи, че предвидените в чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК и в чл. 110 от ЗЗД срокове, са независими един от друг, макар в голяма част от случаите да са свързани с настъпването на еднородни юридически факти. В тази връзка следва да се посочи, че изпълнителното дело е прекратено по перемция спрямо ищецът Й. А. В. на 29.06.2012г., т.е. две години след неговото образуване. Това е така, тъй като през този период вискателят не е проявил активност и не е поискал извършването на каквито и да било изпълнителни действия. Доколкото прекратяването на делото настъпва по право, то липсата на издаден акт от съдебния изпълнител, не е основание да се приеме, че изпълнителното дело е продължило да бъде висящо. За пълнота следва да се посочи, че предприемането на действия спрямо останалите конституирани по делото длъжници не води до прекъсване на срока по чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК, респ. на давностния срок и спрямо ищеца, доколкото макар и действията да се предприемат в рамките на един изпълнителен процес, всъщност се касае за отделни процесуални правоотношения, възникващи между всеки вискател и длъжник.

По отношение на въпроса за изтичане на погасителната давност, съдът намира следното:

Доколкото с цитираното по-горе тълкувателно решение е преуреден въпросът относно приложението на института за погасителната давност в рамките на изпълнителния процес, съдът намира, че началната дата, от която следва да тече погасителната давност, е приемането на Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2013 г., ОСГТК. Поради това обстоятелство, вземането следва да се счита погасено по давност в случай, че до 26.08.2020 г. не са предприети действия по принудително събиране на вземането (давността в конкретния случай е 5-годишна, а за периода от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г. давностни срокове не текат на основание чл. 3, т.

2 от ЗАКОН за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (Загл. изм. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.)

От събраните по делото доказателства се установява, че в посочения период вискателят не е проявил активност и не е поискал прилагане на каквито и да било изпълнителни способности, като след молбата за конституиране на нов вискател от 04.05.2015 г., нови действия спрямо длъжника са поискани едва с молба вх. № 1363/23.08.2021 г., когато новоконституираният вискател е поискал налагането на заповест върху притежаваната от ищеца банкова сметка в Банка ДСК АД, който е наложен със заповестно съобщение с изх. № 1460/26.08.2021г. по регистъра на ЧСИ А.А..

Предвид изложеното, погасителната давност по отношение на процесните вземания е изтекла, поради което искът следва да бъде уважен.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата в полза на адв. А. А. следва да се присъди адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по делото, което на основание чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да се определи на сумата от 4186,90 лв. (четири хиляди сто осемдесет и шест лева и 90 ст.).

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, в полза на бюджета на съда следва да бъдат присъдени разноските в производството, изразяващи се в дължима държавна такса за разглеждане на делото, която според материалния интерес следва да се определи на сумата от 1768,45 лв. (хиляда седемстотин шестдесет и осем лева и 45 ст.).

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Й. А. В., с ЕГН *****, съдебен адрес- ***** НЕ ДЪЛЖИ на ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление на дейността : гр. София, район “Витоша“, ЖК „Малинова долина“, ул.“Рачо Петков Казанджията“№4-6 сумата от 19 128,22 лева; сумата от 21 876,62 лева- законната лихва върху главницата и сумата от 3 216,35 лв.- такси по чл.26 ТТР към ЗЧСИ, дължими

по изп. д. № 20107570400536 на ЧСИ А. с рег. №757 на КЧСИ, с район на действие- ОС- Пловдив, образувано въз основа на изпълнителен лист от 22.06.2010г., издаден въз основа на заповед за незабавно изпълнение №5287/22.08.2010г. по ч. гр.д. № 8067/2010г. на ПРС.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление на дейността : гр. София, район “Витоша“, ЖК „Малинова долина“, ул.“Рачо Петков Казанджията“№4-6 да заплати на адв. А. В. А., с л. № ***** и служебен адрес: *****, сумата от 4186,90 лв. (четири хиляди сто осемдесет и шест лева и 90 ст.), представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено по делото безплатно процесуално представителство на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление на дейността : гр. София, район “Витоша“, ЖК „Малинова долина“, ул.“Рачо Петков Казанджията“№4-6 да заплати в полза на бюджета на съдебната власт чрез Окръжен съд - Пловдив сумата от 1768,45 лв. (хиляда седемстотин шестдесет и осем лева и 45 ст.), представляващи държавна такса по гр. дело № 1468 по описа на съда за 2022 г., XV-ти граждански състав.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд – Пловдив.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____